

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 12CoP/173/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3823201609
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:3823201609.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členov senátu – sudcov: JUDr. Róberta Bebčáka a Mgr. Petra Straku, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti – A. B., nar. XX.XX.XXXX a C. B., nar. XX.XX.XXXX, obe deti bytom u matky, zastúpené: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina ako kolíznym opatrovníkom, deti rodičov- matka: C. B., nar.: XX.XX.XXXX, bytom D. XXXX/X, XXX XX E. a otca: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX F. XXX, G. H. I., zastúpený splnomocneným zástupcom: JUDr. Jozef Veselý, advokát, so sídlom Mierová 1, 990 01 Veľký Krtíš, IČO: 50 569 537, o zníženie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 10P/21/2023-71 zo dňa 12. septembra 2023, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prievidza ako súd prvej inštancie (ďalej ako „okresný súd“) rozsudkom č. k. 10P/21/2023-71 zo dňa 12.09.2023 rozhodol tak, že návrh zamietol. Rozhodnutie odôvodnil tým, že návrh otca detí na zníženie vyživovacej povinnosti nie je dôvodný, pretože vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 9P/51/2017-108 zo dňa 12.12.2017, právoplatným dňa 04.01.2018, bolo manželstvo účastníkov konania rozvedené. Maloleté deti boli na čas po rozvoде zverené do starostlivosti matky detí a otcovi detí bola uložená vyživovacia povinnosť na maloletého A. v sume 80,- Eur mesačne a na maloletú C. v sume 70,- Eur mesačne. V tom čase príjem matky predstavoval sumu 420,- Eur mesačne a príjem otca od 450,- Eur do 505,- Eur brutto mesačne. Na strane otca detí neexistovali také okolnosti a zmena pomerov, ktoré by odôvodňovali zmenu rozhodnutia o výške jeho vyživovacej povinnosti. Napriek tomu, že otec detí má minimálny zdroj príjmu vo výkone trestu, jeho postoj k práci považoval za ľahostajný, ktorý dlhodobo ohrozuje výživu detí. Výkon trestu nie je takou zmenou pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie jeho vyživovacej povinnosti, pretože v dôsledku protiprávneho konania sa sám zbavil možnosti aktívne sa zúčastniť pracovného procesu a dosiahnuť pravidelný príjem, z ktorého by si plnil vyživovaciu povinnosť. Neprihliadal preto na jeho insolventnosť a odsúdenie, ktoré si spôsobil sám svojou protiprávnou činnosťou, a to pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/ Trestného zákona. Poukázal na to, že znížením výživného by došlo k ohrozeniu výživy maloletých detí s poukazom na nárast ich odôvodnených potrieb, čo by nebolo v ich záujme. V rovine právnej odôvodnil rozhodnutie podľa § 62 ods. 1, 2, 5, § 78 ods. 1, 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“).

2. Otec detí podal odvolanie prostredníctvom splnomocneného zástupcu proti rozsudku okresného súdu dňa 28.09.2023, ktorým žiadal odvolací súd, aby rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na

ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň žiadal, aby žiaden z účastníkov nemal nárok na náhradu trov konania. Vytýkal okresnému súdu, že svojím postupom mu znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, keď konal v jeho neprítomnosti. Uviedol, že podľa podaného návrhu sa chcel zúčastniť pojednávania, pričom súdu nevyslovil súhlas, aby sa pojednávanie konalo v jeho neprítomnosti a vzhľadom na to, že sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody bolo potrebné, aby súd požiadal o jeho predvedenie, čo súd z neznámych dôvodov nevykonal. Konštatovanie súdu, že otec detí sa na pojednávanie nedostavil z dôvodu, že sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody a nežiadal odročiť pojednávanie z dôležitého dôvodu, zakladá vadu podľa § 365 ods. 1 písm. b/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ale aj podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, keď vyhodnotil, že otec by mal požiadať o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu, keď sa nachádza v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom. Uviedol, že aj účastník konania, ktorý je vo výkone trestu má právo byť riadne predvolaný na pojednávanie, má právo na dostatočnú prípravu na pojednávanie a právo predniesť alebo doplniť svoje návrhy, zhrnúť ich a vyjadriť sa k dokazovaniu a k právnej stránke veci. Poukázal na to, že osoby vo výkone trestu odňatia slobody alebo vo väzbe sa predvolávajú prostredníctvom ústavu na výkon trestu odňatia slobody alebo ústavu na výkon väzby so žiadosťou o ich predvedenie. Otec detí tiež vytýkal okresnému súdu, že neobstojí jeho argument, že nástupom do výkonu trestu odňatia slobody sa znížila jeho životná úroveň a nie je schopný plniť si súdom uloženú vyživovaciu povinnosť. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, je potrebné posudzovať výšku otcovej vyživovacej povinnosti podľa jeho schopností, možností a majetkových pomerov. Súd nemal v kompetencii hodnotiť akým spôsobom sa dostal do aktuálnej situácie a rozsudok o výživnom nemá tvoriť trest pre otca detí, ale má byť nástrojom na plnenie vyživovacej povinnosti podľa možností, schopností rodičov, ktorú si z objektívnych skutočností nevie zmeniť. V súčasnosti je životná úroveň otca detí taká, že pri príjme cca 140,- Eur mesačne, ktorý z objektívnych dôvodov nevie zabezpečiť v inej výške, nebude schopný platiť sumu 150,- Eur mesačne. Nástupom do výkonu trestu odňatia slobody sa jeho životná úroveň prudko znížila, čo zakladá dôvod na plnenie výživného v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa § 2 písm. c/ zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime. Otec detí poukázal na to, že okresný súd nepostupoval v súlade s uznesením Krajského súdu v Trnave, ktorý uviedol, že podstatná zmena pomerov musí byť v súdnom konaní dostatočne preukázaná, preto súd musí podrobne skúmať pomery na strane účastníkov v čase pôvodného rozhodnutia o výživnom a porovnať ich s aktuálnymi pomermi (z úradnej povinnosti teda aj vtedy, ak to účastníci konania nenavrhnú a vo veci sú hoc aj úplne nečinní). Dokazovanie súdu sa musí orientovať na to, či došlo k zmene pomerov, t. j. musia byť spoľahlivo zistené okolnosti rozhodujúce pre pôvodne stanovené výživné a okolnosti pre stanovenie výživného v čase, keď sa rozhoduje o novej úprave. Poukázal aj na to, že je neprípustné, aby súd možnosti a schopnosti otca platiť výživné vyhodnotil len všeobecným konštatovaním, že ak otec detí nebol vo výkone trestu odňatia slobody, mohol by vykonávať prácu, ktorej je v kraji dostatok, pričom v súčasnosti je verejne známe, že je akútny nedostatok pracovníkov v mnohých profesiách, pričom priebežne od roku 2013 výrazne stúpili aj platy pracovníkov. Vytýkal okresnému súdu, že nevykonal všetky dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, pričom rozhodnutie je v súčasnosti neudržateľné a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3. Kolízny opatrovník sa vyjadril k odvolaniu otca dňa 10.10.2023, kde uviedol, že zotrváva na svojich písomných a ústnych vyjadreniach v rámci prebiehajúceho konania. Uviedol, že zníženie vyživovacej povinnosti otca detí nie je v záujme maloletých detí, pričom od roku 2017 došlo k nárastu odôvodnených nákladov na zabezpečenie ich výživy. Žiadal preto potvrdiť rozsudok okresného súdu.

4. Matka sa vyjadrila k odvolaniu otca dňa 25.10.2023, kde uviedla, že s odvolaním otca nesúhlasí s poukazom na to, že maloleté deti sú staršie a výdavky na nich sú stále väčšie.

5. Kolízny opatrovník sa vyjadril k vyjadreniu matky dňa 07.11.2023, v ktorom zotrval na svojom písomnom stanovisku k odvolaniu otca.

6. Ďalšie vyjadrenia neboli doručené.

7. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1, § 3 ods. 5 písm. a/ zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, ďalej iba „CMP“), po zistení, že odvolanie uplatnil účastník konania včas (§ 359 CSP, § 362 CSP, § 7 ods. 1 CMP) proti rozsudku, proti ktorému je

odvolanie prípustné, preskúmal rozhodnutie bez viazanosti rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 65, § 66 CMP) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 378 ods. 1 CSP v spojení s § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správny.

8. Predmetom odvolania je rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým bol zamietnutý návrh otca detí na zníženie výživného. Ako vyplýva z obsahu spisu Okresný súd Prievidza rozsudkom č. k. 9P/51/2017-108 zo dňa 12.12.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 04.01.2018 určil vyživovaciu povinnosť otca na maloletého A. sumou 80,- Eur mesačne a na maloletú C. sumou 70,- Eur mesačne. V tom čase vychádzal z príjmu otca v sume 450,- až 505,- Eur v hrubom pri výdavkoch 50,- Eur na domácnosť rodičov a exekúcii 159,- Eur. Mesačný príjem matky bol v tom čase 420,- Eur mesačne. Maloletý A. navštevoval materskú škôlku a maloletá C. bola v tom čase doma so starými rodičmi. Uznesením Okresného súdu v Prievidzi č. k. 2T/49/2019-130 zo dňa 13.03.2023 bolo otcovi (ktorý bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/49/2019 zo dňa 23.04.2019 právoplatným 15.05.2019 a v skúšobnej dobe sa neosvedčil) uložené vykonanie trestu odňatia slobody v trvaní 13 mesiacov so zaradením do Ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 23Tos/26/2023-143 zo dňa 13.03.2023 bola sťažnosť otca zamietnutá. Výzvou na nastúpenie do výkonu trestu zo dňa 24.03.2023 bola otcovi detí uložená povinnosť k nástupu najneskôr do 21.04.2023. Otec bol trestným rozkazom sp. zn. 2T/49/2019 zo dňa 23.04.2019 uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody 13 mesiacov so skúšobnou dobou 24 mesiacov. Zároveň mu bola uložená povinnosť, aby v skúšobnej dobe zaplatil zameškané výživné 5.010,- Eur. Z rozsudku vyplýva, že od 06.06.2016 pracoval v spoločnosti Equus a. s., so sídlom Hviezdna 38, Bratislava a mal dostatočný príjem na úhradu výživného, ktoré uhradil len v sume 1.140,- Eur a zostal dlhovať za obdobie od 02.11.2015 do 23.04.2019 sumu 5.010,- Eur.

9. Okresný súd nariadil v konaní pojednávanie na deň 12.09.2023, pričom splnomocnenému zástupcovi otca bolo doručené predvolanie dňa 11.08.2023. Predvolanie otcovi nebolo doručené, zásielka sa vrátila z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby v lаве z dôvodu, že adresát bol neznámy. Splnomocnený zástupca otca dňa 31.08.2023 ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní, z dôvodu kolízie s pojednávaním na Okresnom súde Lučenec, pričom súhlasil s tým, aby sa pojednávanie vykonalo v jeho neprítomnosti, s tým, že otec detí je nekontaktný a nepozná jeho stanovisko, keďže nereagoval na jeho oznámenie v predmetnej veci. Žiadal o zaslanie opisu zápisnice z pojednávania. Zo zápisnice z pojednávania dňa 12.09.2023 odvolací súd zistil, že na pojednávanie sa nedostavil otec detí ani splnomocnený zástupca otca. Doručenie bolo riadne vykázané dňa 11.08.2023. Neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnil splnomocnený zástupca otca detí kolíziou pojednávania. Keďže nežiadal z dôležitého dôvodu odročiť pojednávanie, súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti a oznámil, že otec detí je nekontaktný a nepozná jeho stanovisko, vyhlásil okresný súd uznesenie, že bude pojednávať v jeho neprítomnosti podľa § 180 CSP. Na pojednávaní vypočul matku a rozhodol vo veci.

10. Podľa § 62 ods. 1, 2 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné sa samy živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

11. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

12. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

13. Podľa § 89 ods. 1 CSP strana sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Zvolený zástupca sa nemôže dať zastúpiť, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

14. Podľa § 110 ods. 1 vetá prvá a druhá CSP, ak má strana zástupcu so splnomocneným na celé konanie, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi. Písomnosť sa doručuje aj strane, ak strana má osobne v konaní niečo vykonať alebo, ak o tom súd rozhodne s ohľadom na povahu veci.

15. Podľa § 180 CSP po vyvolaní veci súd zistí, či sa dostavili osoby, ktoré boli na pojednávaní predvolané. Ak sa tieto osoby nedostavili, súd rozhodne, či sa pojednávanie bude konať v ich neprítomnosti a otvorí pojednávanie.

16. Podľa § 183 ods. 1 CSP pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Pojednávanie môže byť na návrh strany odročené len vtedy, ak sa strana alebo jeho zástupca z dôležitých dôvodov nemôže dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť.

17. Podľa § 22 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) zástupcom je ten, kto je oprávnený konať za iného v jeho mene. Zo zastúpenia vznikajú práva a povinnosti priamo zastúpenému.

18. Odvolací súd po preskúmaní rozhodnutia súdu prvej inštancie v súlade s § 387 ods. 1 CSP, potvrdil ho v celom rozsahu, ako rozhodnutie vecne správne a v súlade s § 387 ods. 2 CSP sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia. Na skonštatovanie dôvodov správnosti a reagujúc na odvolacie námietky otca detí uvádza, že v súlade s rozhodovacou praxou nie je zmena pomerov otca spočívajúca v tom, že si vlastným konaním spôsobil to, že musel nastúpiť do výkonu trestu odňatia slobody a stratil príjem, v zásade dôvodom pre zníženie výživného. Vyživovaciu povinnosť sú povinný si rodičia plniť pokiaľ deti nie schopné sa sami živiť (ust. § 62 ods. 1 Zákona o rodine) a to podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov (ust. § 62 ods. 2 Zákona o rodine). Z ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine vyplýva, že pri posudzovaní vyživovacej povinnosti nerozhodujú vždy skutočné zárobkové a majetkové pomery povinného rodiča, ale dôležité sú aj jeho potenciálne zárobkové a majetkové možnosti. Povinný rodič má povinnosť smerovať všetko svoje úsilie na zaistenie svojej vyživovacej povinnosti. V súlade s tým je dôvodná požiadavka, aby sa takýto rodič vyvaroval akéhokoľvek konania, ktoré môže mať nepriaznivý dopad na jeho možnosti a schopnosti zabezpečovania výživy svojím deťom. Takýmto konaním je aj úmyselné protiprávne konanie povinného rodiča, ktoré vyústi do uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody, následkom čoho je pokles jeho príjmov.

19. Otec dieťaťa bol uznesením Okresného súdu Prievidza zo dňa 23.04.2019 v konaní sp. zn. 2T/49/2019 uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Trestného zákona a odsúdený k trestu odňatia slobody 13 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 24 mesiacov. Uznesením Okresného súdu Prievidza č. k. 2T/49/2019-130 zo dňa 31.01.2023 bol otcovi dieťaťa nariadený výkon trestu odňatia slobody nakoľko sa neodsvedčil. Pri posúdení príjmov otca detí tak vzhľadom na pokles jeho príjmu, ako dôsledku jeho odsúdenia za úmyselný trestný čin vzhľadom na ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine prichádza do úvahy aplikácia tzv. potenciálneho príjmu, keďže si svojim úmyselným konaním spôsobil pokles príjmu. Uplatnenie tohto princípu síce neznamená automaticky posudzovanie príjmu otca v jeho výške, ktorú otec dosahoval v minulosti pred nástupom na výkon trestu odňatia slobody. Výška tohto príjmu sa však určuje z príjmu, ktorý by vzhľadom na svoje schopnosti a možnosti dané jeho fyzickým stavom, nadaním, vzdelaním, pracovnými skúsenosťami a ponukou a dopytom na regionálnom určenom trhu mohol dosahovať. Pokiaľ otec dosahoval v minulosti (t. j. v čase posledného určovania výživného k 12.12.2017) príjem 450,- až 505,- Eur výkonom práce v mraziarňach, nedošlo k zmene jeho zdravotného stavu, je podľa odvolacieho súdu naďalej v jeho možnostiach a schopnostiach pri výkone manuálnej práce dosahovať potenciálne aspoň minimálnu mzdu, ktorá dosahovala v roku 2023 sumu vo výške 700,- Eur. Keďže otec sa svojim protiprávnym konaním pripravil o možnosť dosahovať takýto príjem, nie je dôvodné z jeho strany domáhať sa zníženia výšky vyživovacej povinnosti, pre pokles jeho príjmu, ako zmeny jeho osobných pomerov. Odvolací súd prihliadal aj na to (v súlade s R 42/2022), že dĺžka trvania výkonu trestu odňatia slobody u otca detí nepredstavuje tak dlhú dobu, ktorá by spôsobovala také obmedzenie otca v pracovnej činnosti, na základe, ktorej by nebol dlhodobo schopný dlhodobo plniť si svoju vyživovaciu povinnosť, keďže vo výkone trestu odňatia slobody je schopný dosahovať určitý príjem aj keď v nižšej sume. Uvedené však nemôže ísť na úkor maloletých detí.

20. Pokiaľ išlo o otcom tvrdené porušenie jeho práva na spravodlivý proces v dôsledku rozhodovania okresného súd bez jeho prítomnosti, odvolací súd nepovažoval túto námietku za dôvodnú. Ako zistil zo spisu, účastník konania – otec v súlade s ust. § 89 ods. 1 CSP za jeho aplikácie podľa § 2 ods. 1 CMP bol v konaní zastúpený zástupcom, ktorým je advokát. Splnomocnený zástupca je tak v súlade s ust. § 22 ods. 1 OZ oprávnený konať za zastúpeného otca detí v tomto konaní. Napriek tomu, že okresný súd doručoval predvolanie aj otcovi detí, ktorému sa nepodarilo doručiť, súbežne správne doručoval písomnosť splnomocnenému zástupcovi otca, ktorému mal v zásade v súlade s § 110 ods. 1 CSP výlučne doručovať všetky písomnosti. Keďže splnomocnený zástupca otca písomne oznámil, že súhlasí s prejednaním veci v jeho neprítomnosti, pričom nežiadal o odročenie pojednávania, nebol dôvod na odročenie pojednávania podľa § 183 CSP a okresný súd podľa § 180 CSP po zistení, že sa nedostavil otec detí a ani jeho splnomocnený zástupca, rozhodol, že pojednávanie sa bude konať v ich neprítomnosti. Z podaní otca detí v spise nevyplýva, že sa chcel osobne zúčastniť pojednávania a žiadal súd o zabezpečenie jeho prítomnosti.

21. Nedôvodná bola aj otcova námietka, že jeho nevypočutím nebol riadne zistený skutkový stav. Odvolací súd mal za to, že pri rozhodovaní okresný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, pokiaľ sa týka osobných pomerov otca detí, keď vykonal jednak lustráciu v registri obyvateľov a Sociálnej poisťovne, ale vyžiadal si aj potvrdenia o výške jeho príjmu z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Dubnici nad Váhom. Zároveň zisťoval vlastníctvo motorových vozidiel otca detí z výpisu z evidencie vozidiel, vlastníctvo nehnuteľností prostredníctvom Okresného úradu Veľký Krtíš - katastrálny odbor.

22. Na základe uvedeného mal odvolací súd za to, že dôvody, pre ktoré otec detí vytýka nesprávnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie nie sú dané. Nedošlo k porušeniu práva na spravodlivý proces nepredvedením otca, okresný súd vykonal dostatočné dokazovanie ohľadom osobných pomerov otca lustráciou v príslušných registroch a vyžiadanim si správ, pričom otec mal možnosť zúčastniť sa pojednávania prostredníctvom splnomocneného zástupcu. Taktiež nevzhladol ani porušenie povinnosti okresného súdu v tom, že by nevykonal dostatočné dokazovanie v konaní. Správny je preto podľa odvolacieho súdu záver okresného súdu o zamietnutí návrhu otca na zníženie výživného.

23. Z uvádzaných dôvodov odvolací súd odvolaniu otca nevyhovел a rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní v celom rozsahu potvrdil.

24. Postupom podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP, zároveň za procesného stavu, že nikto z účastníkov neuplatnil návrh na náhradu trov konania podľa § 57 CMP, odvolací súd žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

25. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP). Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na

príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP). Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP). Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).